

Dosarul nr.2ra-385/22

2-19097068-01-2ra-05042022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: S. Daguța)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Anton, I. Secieru, R. Pulbere)

Î N C H E I E R E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Cobzac Daniela,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Spînu Iurie împotriva Băncii Comerciale „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea contractului individual de muncă, anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, încasarea compensație în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la lucru și repararea prejudiciul moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Banca Comercială „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 17 mai 2019, Spînu Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, concretizată ulterior prin care a solicitat anularea pct.2.1 al contractului individual de muncă nr.1148 din 12 martie 2019 privind durata contractului pe termen determinat, anularea ordinului nr.104-P din 04 martie 2019 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, încasarea în beneficiul său a sumei de 30000 de lei cu titlu de compensație în mărime de 3 salarii medii lunare în locul pretenției de restabilire în funcție de consilier financiar-bancar, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la lucru în mărime de 10000 de lei pe lună și încasarea sumei de 20000 de lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat.

În motivarea acțiunii a indicat că în luna martie 2018 a fost angajat în funcția de ofițer credite al sucursalei nr.20 a Băncii Comerciale „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni, semnând contractul individual de muncă pe un termen nedeterminat, urmând să înceapă activitatea de la 12 martie 2018.

Conform pct 1.4 din contract i-a fost stabilit termenul de probă de 3 luni, iar potrivit

pct. 4.1 i-a fost stabilit salariul lunar brut de 7000 lei, ce urma să fie achitat până la finalizarea termenului de probă.

Reclamantul a susținut că după începerea activității a fost invitat în secția resurse umane și la solicitarea angajaților a semnat un alt contract individual de muncă pe un termen determinat, pe perioada absenței angajatei Zveaghințev Elena, însă nu a primit un exemplar, iar după mai multe solicitări insistente, i-a fost înmânata ultima variantă a contractului, motivând prin decizia conducerii cu care nu a interacționat și nu a semnat vre-un acord de modificare a contractului individual de muncă referitor la durata acestuia.

După finalizarea termenului de probă, prin acordul adițional nr.1317 din 12 iunie 2018 salariul său de funcție a fost modificat la suma de 10000 lei, iar prin acordul adițional nr.1563 din 27 septembrie 2018, începând cu 01 octombrie 2018 a fost transferat în funcția de consilier financiar-bancar, prin acordul adițional nr.1629 din 30 octombrie 2018 a fost transferat la sucursala nr.23 în aceeași funcție.

Reclamantul a invocat că fiind masterand la anul II la Academia de Studii Economice din Moldova, învățământ cu frecvența la zi, și având necesitate de timp pentru pregătirea tezei de master, a solicitat pârâtului un concediu suplimentar pentru 14 zile, anexând certificatul nr.01/170 din 08 februarie 2019, însă nemotivat i s-a refuzat, fiind îndemnat să folosească zilele din contul concediului anual și, astfel, la 15 februarie 2019 a înaintat o cerere prin care a solicitat 14 zile libere din contul concediului anual pentru perioada 18 februarie 2019 – 03 martie 2019, care, fiind vizată de directorul sucursalei nr.23, a fost transmisă la oficiul central al pârâtei, însă nu a fost acceptată, cerându-i-se să modifice cererea prin solicitarea acordării a 7 zile din contul concediului anual și 7 zile din cont propriu.

La 22 februarie 2019, a depus a doua cerere, prin care a solicitat concediu suplimentar pentru pregătirea și susținerea tezei de master pentru perioada 03 martie 2019 – 01 iunie 2019, însă angajații secției resurse umane, invocând motive neîntemeiate, i-au comunicat verbal că asemenea concediu nu-i va fi acordat, îndemnându-l să-și ia concediu din cont propriu, iar solicitând răspuns scris, nu l-a primit și, după finalizarea concediului din cont propriu la 04 martie 2019 a ieșit la serviciu.

La 04 martie 2019 reclamantul a fost invitat la oficiul central băncii, unde i-au fost aduse la cunoștință ordinele nr.104-P, 105-P din 04 martie 2019 privind încetarea contractului individual de muncă și acordarea concediului suplimentar pentru 15 zile. Reclamantul considera că pârâta de la începutul relațiilor de muncă a încălcat principiile generale ale dreptului, prevederile Codului muncii și principiul bunei-credințe, deoarece acțiunile întreprinse și actele adoptate au fost ilegale, iar în rezultatul acestora reclamantul a fost lipsit de dreptul la muncă și un trai decent, fiindu-i generate suferințe psihice și fizice, incomodități și prejudicii considerabile.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2019 acțiunea înaintată de Spînu Iurie a fost admisă.

S-a constatat nulitatea contractului individual de muncă nr.1148 din 12 martie 2018 încheiat între BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA în calitate de angajator și Iurie Spînu în calitate de angajat, nulitatea producând efectele pentru viitor.

S-a anulat ordinul Băncii Comerciale „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni nr.104-P din 04 martie 2019 cu privire la încetarea contractului

individual de muncă nr. 1148 din 12 martie 2018 încheiat între BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA în calitate de angajator și Spînu Iurie în calitate de angajat, în funcție de consilier financiar-bancar al sucursalei nr.23 de la 18 martie 2018.

S-a anulat ordinul nr.104-P din 04 martie 2019 emis de către BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr.1148 din 12 martie 2018.

În locul restabilirii lui Spînu Iurie la locul de muncă s-a încasat de la BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA în beneficiul lui Spînu Iurie compensație în mărime de 3 (trei) salarii medii lunare, în sumă totală de 30000 (treizeci mii) lei.

S-a încasat de la BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA în beneficiul lui Spînu Iurie suma de 68571 (șaizeci opt mii cinci sute șaptezeci și unu) lei 42 bani cu titlu de plata salariului pentru lipsa forțată de la serviciul în perioada 19 martie 2019 – 11 octombrie 2019.

S-a încasat de la BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA în beneficiul lui Spînu Iurie suma de 20000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat.

S-a încasat de la BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA în beneficiul statului taxa de stat în sumă 3057 (trei mii cincizeci și șapte) lei 14 bani.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că contractul individual de muncă nr.1148 din 12 martie 2018 încheiat între BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA în calitate de angajator și Spînu Iurie în calitate de angajat, este lovit de nulitate, deoarece la încheierea acestuia pârâta BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA a admis încălcarea art.65 alin.(1) Codul muncii, fiind emis mai întâi ordinul de angajare la 07 martie 2018, iar ulterior, la 12 martie 2018 a avut loc încheierea contractului individual de muncă.

Instanța a stabilit că prin pct.1.4 a contractului, BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA în calitate de angajator a prevăzut și a stabilit pentru Spînu Iurie un termen de probă de 3 luni, fapt care contravine prevederilor art. 61 din Codul muncii, deoarece Spînu Iurie a fost angajat în funcția de ofițer credite al sucursalei nr.20 pe o perioadă determinată, iar art. 61 stabilește că salariații angajați în baza contractului individual de muncă pe durată determinată pot fi supuși unei perioade de probă care nu va depăși: a) 15 zile calendaristice pentru o durată a contractului individual de muncă cuprinsă între 3 și 6 luni; b) 30 de zile calendaristice pentru o durată a contractului individual de muncă mai mare de 6 luni.

BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA a încălcat condițiile stabilite de Codul muncii pentru încheierea contractului individual de muncă, iar acestea încălcări, atrag nulitatea contractului în temeiul art.84 alin.(1) Codul muncii.

Instanța a reținut că în cazul în care termenul de probă pentru reclamant ar fi fost instituit în limita prevederilor art.61 Codul Muncii, acesta urma să beneficieze de majorarea salariului cu cel puțin 2 luni înainte decât data de 12 iunie 2018, iar acestea circumstanță înseamnă că BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA la încheierea contractului individual de muncă cu Spînu Iurie și pe parcurs de 3 luni de la data de 12 martie 2018 a acționat în detrimentul intereselor legale a angajatului său.

Instanța de fond a constatat că BC "Eximbank - Gruppo Veneto Banca" SA contrar prevederilor legale a dispus eliberarea reclamantului din funcție. Spînu Iurie a fost angajat în funcție de ofițer credite al sucursalei nr.20, pe perioada de absența titularului de funcție Zveaghințev Elena, care la acel moment se afla în concediu pentru îngrijirea copilului de până la vârsta de 3 ani.

Începând de la 01 octombrie 2018 BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA a dispus transferarea lui Spînu Iurie în funcția de consilier financiar-bancar al Sucursalei nr.20, adică într-o altă funcție decât a fost angajată Zveaghințev Elena.

Consemnarea Acordului adițional nr.1563 la contractul individual de muncă nr.1148 încheiat cu Spînu Iurie și în ordinul nr.478-P din 27 septembrie 2018 cu privire la transferul acestuia în funcția de consilier financiar-bancar al Sucursalei nr.20 pe perioada de absența a dna Zveaghințev Elena este ilegală în partea timpului determinat de aflare în această funcție, "pe perioada de absența a dna Zveaghințev Elena", deoarece ultima la această dată se afla în funcția de ofițer credite al sucursalei nr.20, cu contractul individual de muncă suspendat, aflându-se în concediu de îngrijirea copilului până la împlinirea copilului vârstei de 3 ani, iar contractul individual de muncă încheiat între banca și Zveaghințev Elena la acel moment nu a fost modificat.

Zveaghințev Elena după finalizarea concediului de îngrijirea copilului în vârstă de până la 4 ani, la 04 martie 2019 prin ordinul nr.103- P a pârâtei a fost reintegrată la serviciu în funcție de ofițer credite al sucursalei nr.20, la 18 martie 2019 și nu în funcție de consilier financiar-bancar al sucursalei nr.20 în care la 18 martie 2019 a fost angajat și a muncit Spînu Iurie timp de 4 luni și 4 zile.

BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA a acționat discriminatoriu față de Spînu Iurie pe criteriul perioadei determinate de angajare în funcție, prin ce pârâta a încălcat prevederile art.55 alin.(1), (2) lit. c) Codul Muncii, modificând contractul individual de muncă a reclamantului și transferându-l pe acesta într-o funcție vacantă, însă din intenții discriminatorii, a menționat în acord suplimentar și în ordin de transfer timpul determinat de aflare a reclamantului în această funcție pe perioada de absență a dna Zveaghințev Elena, pe când la acel moment contractul individual de muncă a ultimei nici nu a fost modificat și aceasta se afla în funcția sa veche din care a plecat în concediu de îngrijirea copilului și mai apoi a revenit la serviciul în aceeași funcție ofițer credite numai în cadrul unei alte sucursale, în loc de sucursala nr.20 în sucursala nr.23.

Instanța de fond a constatat că pârâta a încălcat drepturile și interesele legitime ale reclamantului, eliberarea lui din funcție fiind cu încălcări menționate mai sus a Codului muncii, iar această circumstanța determină necesitatea apărării de către instanța de judecată a drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului cu dispunerea anulării ordinului pârâtei cu privire la încetarea raporturilor de muncă cu reclamantul și dispunerea repunerii reclamantului în funcție cu repararea ultimului prejudiciilor materiale și morale cauzate de pârâta.

Astfel, instanța a reținut că în locul restabilirii reclamantului la locul de muncă urmează a încasa de la pârâta în beneficiul reclamantului 3 salarii medii lunare a reclamantului.

După cum s-a stabilit în ședința de judecată, salariul mediu lunar a reclamantului a constituit suma de 10000 lei și prin urmare, în temeiul prevederilor art.90 alin.(4) din Codul muncii, instanța a încasat în beneficiul reclamantului suma de 30000 lei, în locul restabilirii în funcție.

Totodată, instanța a dispus încasarea de la pârâta în beneficiul reclamantului a sumei de 68571,42 lei cu titlu de plata salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu 19 martie 2019 – 11 octombrie 2019.

Totodată prin acțiunile ilegale a cauzat reclamantului prejudiciul moral și are

obligăția legală de a repara reclamantului acest prejudiciu, în temeiul cu art.90 alin.(3) din Codul muncii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 noiembrie 2019, BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de Spînu Iurie.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2019.

La 13 martie 2021, BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA, reprezentată de avocatul Cobzac Daniela a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii lui Spînu Iurie, ca fiind neîntemeiată.

În motivare a invocat că instanțele inferioare nu au dat o apreciere justă argumentelor invocate, au interpretat eronat legea și au încălcat dreptul recurentului la un proces echitabil.

Constatările instanței de apel sunt eronate și contrare dispozițiilor legale, examinând cauza doar a citat concluziile instanței de fond.

Atât instanța de apel cât și instanța de fond au concluzionat că Banca Comercială „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni a admis încălcări la încheierea contractului individual de muncă, indicând că mai întâi a fost emis ordinul de angajare după care a fost încheiat contractul individual de muncă și astfel au fost încălcate prevederile art.65 alin.(1) Codul muncii.

Recurentul a invocat că instanțele inferioare nu au avut dreptul să constate din oficiu nulitatea întregului contract, Spînu Iurie a solicitat doar anularea pct.2.1 al contractului individual de muncă nr.1148 din 12 martie 2018, însă instanța a constatat nulitatea întregului contract, ceea ce contravine art.240 alin.(3) din Codul de procedură civilă.

Instanța de apel nu a explicat în ce mod constatarea nulității absolute a contractului individual de muncă a condiționat pretinsa apărare a drepturilor lui Spînu Iurie în calitate de salariat din moment ce această constatare nu-i profită acestuia în vreun fel.

Astfel, prin nerespectarea limitelor solicitărilor reclamantului, instanțele investite cu judecarea fondului au realizat o interpretare eronată a art.84 alin.(1) Codul muncii, eludând dispozițiile art.240 alin.(3) din Codul de procedură civilă.

Motivele invocate de către instanța de fond și de instanța de apel nu pot sta la baza constatării nulității contractului individual de muncă.

La încheierea contractului individual de muncă Banca Comercială „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni a acționat în conformitate cu dispozițiile legale și a adus la cunoștința salariatului ordinul de angajare sub semnătură în termen de 3 zile lucrătoare.

Semnarea acordului privind păstrarea confidențialității informațiilor clasificate înaintea contractului individual de muncă nu poate constitui motiv de nulitate absolută a contractului, deoarece este logic ca mai întâi să fie semnat acordul, după care să fie încheiat contractul.

Totodată, stabilirea termenului de probă de 3 luni pentru salariat la fel nu poate

constitui motiv de nulitate absolută a contractului, deoarece acest efect nu a prejudiciat nici angajatorul și nici salariatul.

Circumstanțele stabilite de instanța de fond și de instanța de apel nu au legătură nicidecum cu circumstanțele în care a avut loc încetarea contractului individual de muncă.

Atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au constatat și elucidat circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile expuse fiind în contradicție cu circumstanțele de fapt, instanțele aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, interpretând eronat normele de drept aplicabile litigiului, stabilind incorect obiectul dedus judecării.

Un alt aspect al acțiunii înaintată de Spînu Iurie este tardivitatea acesteia, fiind depusă cu încălcarea termenului de 3 luni prevăzut de art.355 alin.(1) Codul muncii. Spînu Iurie semnând contractul individual de muncă la 07 martie 2018, a cunoscut despre clauza înserată la pct.2.1 a contractului din momentul semnării și astfel, termenul de adresare în instanță a început a curge de la data încheierii contractului și a expirat peste 3 luni, respectiv acțiunea reclamantului este tardivă.

Recurentul a indicat că intimatul în mod legal a fost eliberat din funcție, iar ordinul de încetare a raporturilor de muncă este emis legal în conformitate cu prevederile art. 55 din Codul muncii.

Încetarea raporturilor de muncă cu Spînu Iurie a survenit drept consecință a reintegrării în muncă a salariatei pe care o înlocuia pe perioada aflării ei în concediul pentru îngrijirea copilului și respectiv au încetat în temeiul art. 82 lit. f) Codul muncii.

Poziția instanței de apel și fond de a încasat salariul pentru lipsa forțată de la muncă și a prejudiciului moral este ilegală, și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept prevăzute.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 noiembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 72 Vol. II instanța de apel a expediat participanților la proces decizia motivată la 19 februarie 2022, respectiv, cererea de recurs a fost declarată la 13 martie 2022, este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 05 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 19 aprilie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 117, Vol. II.

La 27 aprilie 2022, Spînu Iurie a depus referință menționând că recursul BC "Eximbank-Gruppo Veneto Banca" SA este pur declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Motivele invocate au fost sau au fost obiectul examinării și aprecierii în instanțele inferioare, iar criticile repetate a circumstanțelor examinate nu corespund realității și nu pot servi temei pentru desființarea hotărârilor instanțelor inferioare.

Recursul nu cuprinde argumente referitoare la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept.

Intimatul a pledat pentru inadmisibilitatea recursului. Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Banca Comercială „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Cobzac Daniela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Banca Comercială „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Cobzac Daniela.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh